

РЕШЕНИЕ

№ 186

гр. Търговище, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Г. ПАВЛОВ

Членове: Й. П. ИВАНОВ
ЯВОР ПЛ. ТОМОВ

при участието на секретаря ЖОРЖЕТА СТ. ХРИСТОВА
в присъствието на прокурора В. Анг. В.
като разглежда докладваното от ЯВОР ПЛ. ТОМОВ Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20233500600186 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 313 и сл. НПК.

Образувано е подадена въззивна жалба от подсъдимия Р. Г. К. от гр.Търговище, против присъда № 15/27.04.2023 г., постановена по нохд № 95/2023 г. по описа на РС-Попово, в частта, касаеща наложеното му ефективно наказание в размер на 1 г. и 4 м. ЛОС при първоначален „общ“ режим. В жалбата се сочи, че е налице явна несправедливост на определеното с присъдата наказание, като се иска намаляване размера на наложеното ефективно наказание.

В съдебно заседание въззивната жалба се поддържа изцяло лично от подсъдимия и от упълномощения защитник адв.Й.Й. от ТАК, който ангажира допълнителни писмени доказателства във връзка с влошеното здравословно състояние на подсъдимия и моли наложеното ефективно наказание ЛОС да бъде намалено. Подсъдимият се присъединява към изразената от защитника позиция, като в последната си дума заявява, че желае наказанието му да бъде намалено.

Представителят на Окръжна прокуратура – Търговище намира подадената срещу присъдата въззивна жалба за допустима, но неоснователна, като заявява, че наложеното наказание е справедливо предвид обществената опасност на дееца и извършеното от него престъпление, при което пледира за потвърждаване на присъдата.

Въззивният съдебен състав, като обсъди доказателствената съвкупност, след преценка на съображенията и доводите, изложени от подсъдимия, неговия служебен защитник, представителя на ТОП, както и след цялостна преценка на правилността на обжалваната присъда, съгласно чл.314, ал.1 от НПК, установи следното:

Съдът намира подадената срещу присъдата въззивна жалба за неоснователна.

С първоинстанционната присъда № 15/27.04.2023 г. постановена по нохд № 95/2023

г. по описа на РСП, подсъдимият Р. Г. К. от гр.Търговище, бил признат за виновен за това, че „на 15.04.2023 г., около 14.20 ч., по път II-51, км 53+955, до базата на „Антола“ АД в гр.Попово, е управлявал МПС - л.а., „Фиат“ /Fiat/, модел „Улисе“ /Ulysse/ с рег. № Т КТ, с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда, а именно 2.42 на хиляда, установено по надлежния ред със съдебно - химическа експертиза №56/18.04.2023 г. на НТЛ при ОДМВР - Търговище, след като е осъден с Определение на РС - Търговище по НОХД-№804/2015г. за престъпление по чл.343б, ал.1 от НК“ – престъпление по чл.343б,ал.2, вр. с ал.1 НК, за което по реда на чл.58а,ал.1 НК му било наложено наказание в размер на 1 г. и 4 м. ЛОС, което да изтърпи при първоначален „общ“ режим; глоба в размер на 500 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 г., считано от влизане на присъдата в сила, като на осн. чл. 59, ал.4 от НК е приспаднало времето, през което подсъдимият е бил лишен по административен ред да упражнява това право, считано от 15.04.2023 г. Съдът се е произнесъл и по въпроса за присъждане на направените по делото разноски, като е осъдил подсъдимия да заплати в полза на ОДМВР Търговище сумата 59.74 лв. за изготвената експертиза.

Производството пред първоинстанционният съд е протекло по реда на Глава XXVII-ма от НПК, като по реда на чл.371,т.2 от НПК подс.К. е заявил, че признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се е съгласил да не се събират доказателства за тези факти. Съдът, въз основа подробен анализ и правилна оценка на събрания доказателствен материал, е установил, че направеното самопризнание се подкрепя, при което постановил и атакуваната в настоящия процес осъдителна присъда. В мотивите към присъдата си, за да определи конкретният размер на наказанието, РСП е взел предвид като смекчаващи вината обстоятелства съдействието на подсъдимия за установяване на обективната истина по делото, критичното му отношение към извършеното и лошото му здравословно състояние, установено от показанията на св.К.а и приложените по делото епикриза и експертно решение. Като отегчаващи вината обстоятелства съдът е отчел високата концентрация на алкохол - 2.42 промила, липсата на предупредителен и възпитателен ефект от предходно наложените на подсъдимия наказания – съображения, с оглед на които е постановил подсъдимия да изтърпи наказание от две години лишаване от свобода, което е редуцирал с 1/3 по реда на чл.58а,ал.1 НК и определил окончателно наказание в размер на 1 г. и 4 м. ЛОС, което да бъде изтърпяно при първоначален „общ“ режим, както и е наложил глоба в минималния възможен размер от 500 лева, съобразен със степента на обществена опасност на деянието и на деца, семейното му и имотно състояние. Отделно от това, съдът съобразявайки същият комплекс от смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, правилно е наложил и наказание по чл.37,ал.1,т.7 НК – лишаване от право да се управлява МПС за срок от 2 г., считано от влизане на присъдата в сила, след което е приспаднал времето, през което подс.К. е бил лишен от това право по административен ред, считано от 15.04.2023 г.

Правилно РСП не е отчел като отделно смекчаващо вината обстоятелство направеното в хода на съкратеното съдебно следствие самопризнание на подс.К., като и този съдебен състав не споделя тезата, че е налице самопризнание, и проявено чрез него разкаяние за стореното. Тъй като съдебното производство пред РСП е проведено по реда на Глава XXVII-ма от НПК, направеното от подсъдимия самопризнание и демонстрираното чрез него съдействие за разкриване на обективната истина не може да се отчита като смекчаващо вината обстоятелство, тъй като предопределя своеобразен бонус /макар и доста ограничен в настоящата редакция на НК/, регламентиран в чл.58а,ал.1 НК. Принципно направеното в с.з. признание на фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт действително би могло да бъде отчитано като смекчаващо вината обстоятелства, но само когато „...съставлява елемент от цялостно, обективно проявено при ДП процесуално поведение, спомогнало за своевременното разкриване на престъплението и неговия извършител“ – т.7 от ТР №1/2009 г. по т.д.№ 1/2008г. на ОСНК/, което очевидно не е налице в случая. От приобщената по делото доказателствена съвкупност съдът не може да направи извод, че без обясненията, които е депозирал подсъдимия в хода на БП, разкриването на престъплението би било затруднено. Видно е, че в хода на БП, подсъдимия НЕ Е дал обяснения за случилото /което разбира се не следва да бъде отчитано като отегчаващо вината обстоятелство/, но конкретните обстоятелства във връзка с употребата на алкохол и управлението на МПС са установени по несъмнен начин

посредством други доказателствени източници. От друга страна, във връзка с допълнителните доводи на защитата, че наказанието ЛОС следва да бъде допълнително намалено с оглед влошеното здравословно състояние на подсъдимия съдът счита, че доколкото не са констатирани многобройни смекчаващи, респ. едно, но изключително по своята същност обстоятелство, което да мотивира съдът да определи наказанието по реда на чл.58а, ал.4, вр. с чл.55, ал.1, т.1 НК, то не са и налице предпоставки за подобна допълнителна редукция.

При извършената съгласно чл.314 от НПК служебна проверка на правилността на атакуваната присъда, въззивната инстанция не констатира наличие на основания за отмяна или изменение на присъдата, поради което същата следва да бъде изцяло потвърдена, като правилна и законосъобразна.

Водим от горното и на основание с чл. 338 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 15/27.04.2023 г. постановена по нохд № 95/2023 г. по описа на Районен съд Попово, като правилна и законосъобразна.

Решението е изключено от актовете, които съгласно чл. 346 НПК подлежат на касационна проверка, поради което е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____